

[Hans Hansen (Rørby).]

Medlems Partifælle, den højtærede Udenrigsminister udtalte i April 1933 under første Behandling af Englands-Overenskomsten. Jeg har netop et Udklip hos mig af den Tale, og jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere et ganske kort Stykke; det findes i Tidenden for 1932—33, Sp. 5271:

„Den Aftale, der nu er blevet truffet, er denne, at hvis Danmark ikke indfører 80 pCt. af alle sine Kul fra England, har England Ret til med 3 Maaneders Varsel at opsigte Overenskomsten, dog saaledes, at hvis Sagen bringes i Orden ved Køb i den mellemliggende Tid, taber denne Opsigelse sin Betydning. De 80 pCt., som her er Tale om, ligger betydeligt under det, som vi nogle Aar tilbage i Tiden var vant til at købe fra England, men de ligger paa den anden Side over det, vi har været vant til at købe i de sidste Aar.“

Og saa følger den højtærede Udenrigsminister til:

„Hvad angaar Gennemførelsen af denne Plan, bygger den paa frivillige Overenskomster mellem de danske Erhverv.“

Og med disse Udenrigsministerens egne Ord er det, jeg gerne vil begrunde min og Retsforbundets Stilling. Derfor er Valutacentralens Anvendelse i Strid med Englands-Overenskomsten.

Til Handelsministeren og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som uddybede Handelsministerens Spørgsmaal til mig om, hvordan man vilde bære sig ad med at afsætte Varerne, hvis man ikke har et importregulerende Statskontor, vil jeg gerne sige, at det skulde være overflødigt at henvise til, hvad der er sket i Aarene fra 1880, da vi stadig væk kun købte ca. $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af den Vareværdi, vi sendte til England. England har ikke købt Varer hos os for vor Skyld, men fordi de havde Brug for de gode Varer. Det skulde være overflødigt over for Frihandelsfolk at komme med nærmere Begrundelse.

Der var en anden Ting i den højtærede Ministers Tale, jeg bed Mærke i; det var i det Svar, han gav det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i en Omtale af nye og gamle Virksomheder og deres Stilling under og efter Valutacentralens Ophør. Ministeren sagde, at der var nogle nye Virksomheder, der ikke vilde kunne bestaa, og ligesaa nogle gamle, der vilde bukke under, naar Valutacentralen engang hørte op, og saa følgende Ministeren til, at naar Valutacentralen engang hørte op, maatte der træffes Foranstaltninger, der hindrede, at disse Virk-

somheder gik under. Det er rene Ord for Pengene af en Frihandelsminister. Hvad er det for Foranstaltninger, han tænker paa, hvis det ikke er det samme, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om? Der ligger i disse Udtalelser et saa oplagt Farvel til Frihandelen fra en socialdemokratisk Frihandelsminister, at vi ikke behøver det bedre. Hvad er saa al den Tale om, at man vil opretholde Handelsfriheden, naar vi naar en Tid frem, naar vi her har skabt en Situation, der faar Handelsministeren til at erklære, at den Dag vi forlader denne Situation, maa vi gennemføre Toldforanstaltninger? Hvis det er Meningen, at vi skal det, naar vi forlader Valutakontoret, saa vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, Lykke paa Rejsen Haand i Haand med Ministeren og den Toldpolitik, vi saa skal ind i.

Thomsen: Til den højtærede Handelsminister, der er saa uforstaaende, naar det gælder Landbrugets berettigede Krav, vil jeg gerne sige, at saafremt Landbruget fik en Eksportpræmie, der svarer til den Beskyttelse, som Industrien faktisk og praktisk har, vilde der ikke have været Tale om Krise i Landbruget, tværtimod, saa vilde Landbruget være inde i en Gullaschperiode som ingen Sinde tidligere. Hvad Mening er der i, at Industrien skal have Statsstøtte for at betale mellem 1 og 2 Kr. i Timen i Arbejdsløn, medens Landbruget kan se, hvordan det faar sig hutlet igennem med en samfundsnødvendig Produktion uden eller i hvert Fald med en yderst ringe Løn? Nej, Landbruget drømmer saamaend ikke om at blive aflagt som Industrien; Landbruget vilde endda være overmaade tilfreds med meget mindre, men Landbruget har dog i alt Fald Krav paa Eksistensmuligheder, og det Formuetab, som er omtalt for et Øjeblik siden, et Formuetab, der andrager ca. 1 Milliard Kroner siden 1929, viser netop, at man byder Landbruget fuldstændig haabløse og urimelige Arbejdsvilkaar.

Ministeren søgte, med god Grund, ikke at imødegaa min Paaavisning af det urimelige Fordelingsforhold, der i Læ af Valutacentralen og Valutarestriktionerne virker saa ødelæggende paa Landbrugets Økonomi og Produktionskraft. Det er navnlig den Anke, vi har over for det økonomiske Diktatur, der nu staar foran sin Fornyelse. Vi har ikke noget imod en fornuftig Regulering af Importen og Eksporten, men Betingelsen maa afgjort være, at den Udplyndring af Landbruget, som er konstateret gennem det